

diyanet



ÇOCUK

dergisi

Ağustos 2022 Sayı: 505



ISSN 1300-8463



Fiyatı: 10 ₺

BÜYÜK ZAFER'İN

100. YILI

KUTLU
OLSUN



ÇIKARTMA
HEDİYELİ

Sayı: 505 - Ağustos 2022

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Doç. Dr. Fatih Kurt

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Lamia Levent Abul

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu

Ahmet Bulut

Editör

Esmâ Güner

Yayın Koordinatörleri

Hasan Yıldırım

Sabri Güngör

Fatma Kaya

Dijital Medya

Ömer Güllü

Şahin Bodur

Tashih

Said Şan

İletişim

Diyanet İşleri Başkanlığı

Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı

No: 147/A 06800 Çankaya/Ankara

Tel: (0312) 295 86 08 **Faks:** (0312) 295 61 92

Millî Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince) Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Çizgi ve metinlerin bilimsel sorumluluğu yazar ve çizerlerine aittir.

Yayın Türü: Aylık, Yaygın Süreli Yayın,

Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi : 21.07.2022

Basım Yeri : İzmir

ISSN : 1300-8463

Tasarım

AREN Tanıtım

www.arentanitim.com.tr

Kapak Çizim: Özlem Güneş

Baskı

Çağlayan Basım Yayın Dağıtım Ambalaj

Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Sarnıç Yolu No: 7 Gaziemir/İzmir

Tel: 0 232 274 22 15

ABONELİK ŞARTLARI

Yurt İçi Yıllık: 120TL

Yurt Dışı Yıllık: ABD için 72 ABD Doları

Avrupa Birliği Ülkeleri için 47 EURO

Avustralya için 119 Avustralya Doları

İsviçre için 49 İsviçre Frangı

Abone kaydı için ücretin Döner Sermaye Daire Başkanlığının T.C. Ziraat Bankası Ankara Mustafa Kemal Mahallesi Şubesi

IBAN: TR61 0001 0024 8605 9943 0850 57 no'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir mektubun,

“Diyanet İşleri Başkanlığı Döner Sermaye Daire Başkanlığı, Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No: 147/A 06800 Çankaya/Ankara”

veya ilgili banka hesabına yatırılan ücretin dekontunun e-postaya eklenerek **dosim@diyanet.gov.tr** adresine gönderilmesi gerekir.

E-posta: cocukdergisi@diyanet.gov.tr

Web: dergi.diyanet.gov.tr

Twitter: DiyanetCocuk

Facebook: diyanetcocukdergisi

Instagram: diyanetcocukdergisi

Merhaba

Şanlı tarihimizde Ağustos ayının önemli bir yeri vardır. Ağustos ayı zaferlerimizle dolu bir aydır. Malazgirt, Mohaç, Otlukbeli, 30 Ağustos Başkomutanlık Meydan Muharebesi bunlardan bazıları... Bu zaferlerle milletimizin önünde yeni ufuklar açılmıştır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde zaferle sonuçlanan Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin bu yıl 100. yıldönümü. Biz de dergimizin gündemine bu büyük zaferi aldık. Zafere giden yolda yaşananlar, milletimizin ve Mehmetçiklerimizin fedakârca vatanımız için yaptıkları dergimizin sayfalarında sizlerle buluşuyor. Bu vesileyle tüm şehitlerimizi rahmetle ve minnetle anıyorum. Ruhları şad olsun.

Bolluk ve bereketin simgesi aşureler de bu ay sofralarımıza gelecek. Aşure gününü 8 Ağustos'ta idrak edeceğiz.

Sizleri derginizle baş başa bırakıyor, keyifli okumalar diliyorum. Allah'a emanet olun.

Dr. Lamia Levent Abul

Abonelik İçin



(0312) 295 71 96 - 295 71 97



(0312) 285 18 54



dosim@diyanet.gov.tr



yayinsatis.diyanet.gov.tr



2
Mercek



4
Bir Sorum Var

İçindekiler

Mercek	2
Bir Sorum Var	4
Kırtasiye Dükkânı.....	6
Alabalık ile Kalabalık	8
Not Defterim	10
Haydi Gidelim	12
Harika Yaratılış	14
Resmimin Hikâyesi.....	16
O Piti Piti Bilim Sepeti.....	18
Zahid'in Mutluluk Defteri	20
Çevremiz	22
Hayvanlar Âlemi	24
Yazı Tahtam	26
Bu Söz Bize Ne Söyler?	28
Çizmeye Nereden Başlasam?	30
Şipşak.....	32
Allame Nine.....	34
Deneyelim	36
İlmin Öncüleri	38
Bulmaca Treni.....	40
Neşeli Karikatürler	44
Sizden Gelenler	46
Bulmaca Çözümleri	48



14
Harika Yaratılış

28
Bu Söz Bize Ne Söyler?



BÜYÜK ZAFER'İN 100. YILI KUTLU OLSUN

Birinci Dünya Savaşı sonrası İtilaf Devletleri, türlü bahanelerle Anadolu'yu işgal etti. Bu yıllarda Türk milleti, çok zor günler geçirmeye başladı.

15 Mayıs 1919'da Yunanlılar, İzmir'i işgale başladı. Bunun üzerine milletimiz birlik olup düşmanı yurttan atmaya karar verdi. Kadın erkek, genç yaşlı tüm milletimiz el ele vererek mücadele etti. 1922'ye kadar olan bu yıllar, Millî Mücadele yılları olarak anılır.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldı. 12 Mart 1921'de İstiklal Marşı Meclis'te millî marşımız olarak kabul edildi. Yurdumuzun dört bir yanındaki işgallere karşı mücadeleler bu yıllarda devam etti. Cephelerde art arda başarılar kazanılıyordu. Sıra batı cephesine gelmişti. Batı cephesinde büyük bir hazırlık vardı.

1921 senesinde yapılan İnönü Muharebeleriyle Türk ordusu Yunan askerlerine karşı zafer kazandı. Yine bu senenin ağustosunda başlayan Sakarya Meydan Muharebesi ile düşman Sakarya Nehri'nin doğusundan tamamen atıldı. Sıra Büyük Taarruz'a gelmişti.

26 Ağustos 1922

Bir yıl süren bir hazırlık sonucunda Atatürk'ün önderliğinde Büyük Taarruz başladı. Taarruz, 26 Ağustos günü sabaha doğru başladı. Yunan mevzileri bu bombardımanla yıkıma uğratıldı. Yunan ordusu daha fazla dayanamayıp işgal ettiği bölgelerden çekildi.

27 Ağustos Türk ordusu Afyon'a girdi. Türk ordusunu şehirlerinde gören halk, büyük bir sevinçle askerleri karşıladı. Afyon, Millî Mücadele için çok önemli bir konumdaydı. Çünkü Afyon, İzmir'e gitmek için kullanılan demiryolu hattının başlangıç noktasındaydı. Afyon'un düşman işgalinden kurtulması demek Yunanlıların demiryolu hâkimiyetini kaybetmesi demekti.

30 Ağustos

Türk ordusu Kütahya'ya ulaştı. Dört gündür devam eden Büyük Taarruz, Kütahya Dumlupınar'da Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin kazanılmasıyla sona erdi. 30 Ağustos günü, Kurtuluş Savaşı'nın zaferle sonuçlandığını bize müjdelar. 30 Ağustos, 1926 yılından beri Zafer Bayramı olarak kutlanır. **Bu yıl da Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin 100. yılını kutluyoruz.**

26 Ağustos 1071'deki Malazgirt Zaferi ile Anadolu'da Türklerin hâkimiyeti başlamıştı. **30 Ağustos 1922** yılındaki zaferle bu topraklardaki hâkimiyetimiz iyice sağlamlaştı.

BİR SORUM VAR

Yazan: Ayşe Nur Doğan
Çizen: Gökhan Özdemir

Çevremizdeki varlıklardan bazılarını doğrudan görür ve duyu organlarımızla algılarız. Dağları, ağaçları, çiçekleri, bazı hayvanları bakar bakmaz görürüz. Fakat bazı varlıkları görebilmek için özel olarak tasarlanmış araçlara ihtiyaç duyarız. Çok hızlı hareket eden veya kendini toprak altına gizlemiş küçücük hayvanları, hücreleri, atomları ve kızılötesi ışınları doğrudan göremeyiz.



GÖZÜMÜZLE GÖRMEDİKLERİMİZE YOKTUR DİYE BİLİR MİYİZ?





Dünyadan milyonlarca kilometre uzaklıkta bulunan gezegenleri ve yıldızları da çıplak gözle görmemiz mümkün değildir. Demek ki hem çok küçük varlıkları hem de çok büyük olduğu hâlde uzayın derinliklerinde yer alan varlıkları göremeyiz.

Göz, belli bir uzaklıktan sonraki ve belli bir büyüklükten daha küçük olan cisimleri göremez. Küçük mikroplar görülemediği gibi, çok uzaktaki koca bir insan da görülemez. Göremediğimiz için bunların yokluğunu iddia edemeyiz. Bu bakımdan gördüklerine inanan bir insan, göremediği şeyin yokluğunu savunamaz.

Melekler de göremediğimiz varlıklardan bazılarıdır.

Melekler; beş duyu organımızla algılayamayacağımız, nurdan yaratılmış varlıklardır. Yeme içme, uyuma gibi ihtiyaçları bulunmaz. Sürekli olarak Allah'a itaat ve ibadet hâlinde bulunurlar. Meleklerle inanmak, imanın şartlarından biridir. Meleklerle ilgili yandaki soruları alttaki yaprakların üzerine cevaplayalım.

Bil Bakalım

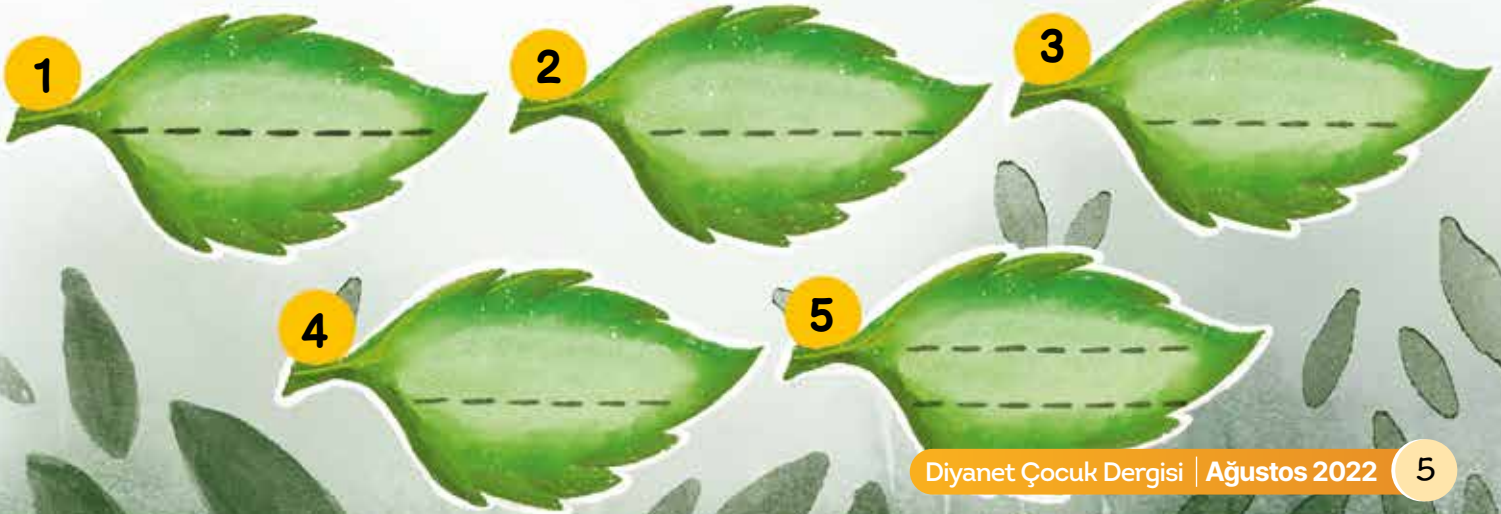
1- Vahiy getiren melek.

2- Kıyamet vakti geldiğinde sûra üflemele görevli melek.

3- Doğa olaylarını düzenlemele görevli melek.

4- Can almakla görevli melek.

5- İnsanların yaptığı iyilik ve kötülükleri yazmakla görevli melek.



SÜSLÜ ABAKÜS

Halis, okula yeni başlayan kardeşinin sayıları öğrenmede zorluk yaşadığını fark etti. Kardeşi Gürbüz'e sürpriz bir hediye aldı. Küçük Gürbüz, abisinin aldığı rengârenk boncuklardan oluşan abaküsü bir oyuncak sanmıştı.

"Abi, bu ne güzel bir oyuncak!" dedi heyecanla.

"Hayır o bir oyuncak değil bir abaküs!"

"Peki ne işe yarıyor bu süslü abaküs?"

"Çocukların matematik işlemlerini öğrenmeleri için icat edilmiş. Toplama, çarpma, bölme gibi ana işlemleri kolayca yapmaya yarıyor."

"Abi bu kimin aklına gelmiş, ne zaman icat edilmiş? Bu ne güzel bir şeymiş böyle!"

"Eskiden abaküse sayı çerçevesi, sayı boncuğu anlamlarına gelen çörekü veya mihsap deniliyormuş."



Ne zaman icat edildiği tam olarak bilinmiyor, ama geçmişi çok eskilere dayanıyormuş. İlk abaküse Mezopotamya'da Mısır, Babil, Sümer ve Pers medeniyetlerinde rastlanılmış. O zamanlar abaküsler; taş, fasulye ve çamurdan boncuklarla yapılmış. Sayı sisteminin geliştirilmesinden önce hesap işlerinde bu malzemeler kullanılmıyormuş.”

“Abiciğim, bana aldığın bu süslü abaküs nelerden oluşuyor?”

“Bu abaküs, gördüğün gibi teller üzerinde kaymakta olan plastik boncuklar ile bir çerçeveden oluşuyor.”

“Hesaplama artık hesap makinaları, bilgisayarlar ve cep telefonlarıyla yapılmıyor mu?”

“Yapılıyor evet ama abaküs hâlâ birçok ülkede ve okullarda kullanılıyor. Ayrıca görme engellilerin işine yarıyor, abaküsle kolayca hesap yapabiliyorlar.”

Gülbüz, abaküsü inceleyip nasıl kullanıldığını öğrenince “Aa kullanışı da pek kolaymış!” diyerek, abisine teşekkür etti.

“Elbette, öğrenip anlayınca her şey kolaylaşır. İnsanlar işleri kolaylaştırmak için çaba sarf etmiş, icatlar geliştirmişler. Matematik ile birçok bilim böyle gelişmiş. Bizler de işlerimizi kolaylaştıran teknikler üzerinde düşünerek çalışmalıyız.”

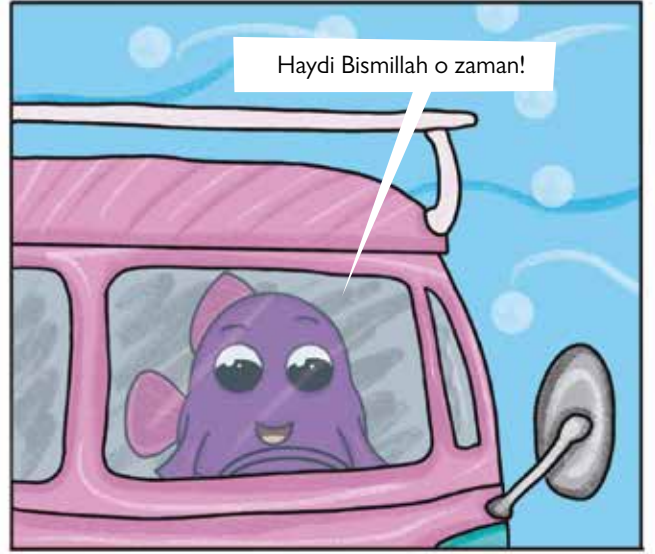
“Sağol abiciğim. Bana çok şey öğrettin.” diyerek sevgiyle abisine sarıldı. Sonra da iki kardeş çalışma masalarına oturup ders çalışarak günü tamamladılar.



YOSUN FESTİVALİ



Eeevet!



Yok yok olmaz. Dün akşamdan beri ağzıma bir şey sürmedim. Kendimi ve midemi festivale saklıyorum.

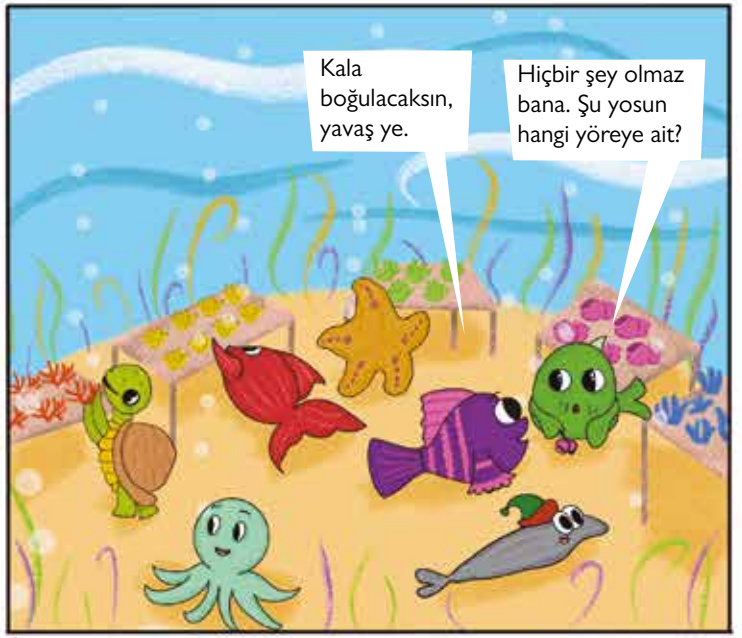
Birkaç saat sonra...



Olur mu öyle şey Kala? Çok aç kalırsan aşırı yiyip hasta olursun.

Kalaa!

Tam üstüne bastın Ala! Aşırı yiyeceğim. Mis gibi yosunlar... Bekleyin beni.



Kala boğulacaksın, yavaş ye.

Hiçbir şey olmaz bana. Şu yosun hangi yöreye ait?



Fazla yosun dokunur bak, demedi deme.

Yok yok. Bir şey olmaz. Ömrümde bu kadar çeşit yosunu ilk defa görüyorum. Hepsini tatmam lazım.



Ah of... Hastayım. Niye engel olmadınız bana!

Haydi doktorun verdiği ilaçları iç de toparlan çabucak.



Yok içmem. Tadı çok kötü onların.

Kala! Yeme denilir yersin, iç denilir içmezsin.



Bizi dinlemedin pişman oldun. Ama zararın neresinden dönersen kârdır. Haydi bakalım, iç ilacını bul şifanı.

Karnım... Burnum... Kolum... Her yerim ağrıyoor.

AŞURE HATIRASI

Sıcak ve güneşli bir yaz tatili günüydü. Annem her sabah olduğu gibi bu sabah da Kur'an kursuna gitmem için beni uyandırdı. Bugün özel bir gündü. Kurs hocam aşure günüyle ilgili bilgiler verecek ve arkadaşlarımla birlikte aşure yiyecektik. Bu yüzden heyecanla hazırlanıp kahvaltımı yaptım.

Kursta Kur'an dersinden sonraki derste hocam aşure gününü anlatmaya başladı: "Aşure günü deyince aklınıza ilk gelen şeyin aşure tatlısı olduğunu biliyorum. Aşure tatlısı, bir gelenek olarak günümüze kadar gelmiştir. Aşure yapıp çevreye ikram edilir. Ancak aşure günü sadece bu tatlı ile sınırlı değil. Bu günde yani Muharrem ayının 10'unda çok önemli olaylar yaşanmıştır.





Hız. Nuh'un gemisi Cudi Dağı'na bu tarihte oturmuştur. Yani tufandan kurtulmuştur. Hız. İbrahim Peygamber'in oğlu Hız. İsmail bu günde doğmuştur. Hız. Yakup Peygamber'in kapanan gözleri bu gün açılmıştır. Hız. Yusuf atıldığı zindandan bu günde kurtulmuştur. Hız. Eyüp hastalığından bu günde şifa bulmuştur. Hız. Yunus Peygamber bu günde balığın karnından kurtulmuştur. Hız. Musa'nın asasıyla denizi yarması ve Firavun'dan kurtulmaları bu günde gerçekleşmiştir. Hız. İsa Peygamber bu günde doğmuş ve göğe yükselişi de bu günde olmuştur."

"Bir de çocuklar, Peygamberimiz (s.a.s.) aşure gününde oruç tutmayı tavsiye etmiştir. Ancak sadece 10. gününde değil de 9. ve 10. günü ya da 10. ve 11. günü oruç tutulmasının uygun olduğunu belirtmiştir."

Ders bittiğinde hocamız ve arkadaşlarımızla birlikte aşure tatlısı yemek için kursun bahçesine çıktık. Arkadaşlarımızla beraber aşureleri önce annelerimize, kursun yakınındaki komşu teyzelere ikram ettik. Sonra da hep birlikte oturduk aşurelerimizi yedik. Hem bu günün önemini öğrenmiş hem de kurs anılarımıza bir diğeri eklemiştik olduk.

HAYDİ GİDELİM

Yazan: Rukiye Oklan
Çizen: Nurefşan Altıntaş

Edirne şehrinin
Uzunköprü ilçesi Osmanlının
Balkanlardaki ilk yerleşim
yerlerinden biri. Ergene Ovası
içinde yer alan bu bereketli topraklar
aynı zamanda dünyanın en uzun taş
köprüsüne de ev sahipliği yapıyor. Eski
adı Cısr-i Ergene olan bu köprüye
Uzunköprü denmiş, sonra da içinde
yer aldığı ilçeye de bu isim
verilmiş.

Sımsıcak bir
ağustos ayından sımsıcak
bir merhaba ile sizleri
selamlıyorum. Bu ay sizi
ülkemizin en uç kısmına yani
Edirne Uzunköprü'ye götürmek
istiyorum. Orada ne mi var? E
adı üstünde uzun bir köprü
var. Haydi gidelim!

UZUNKÖPRÜ

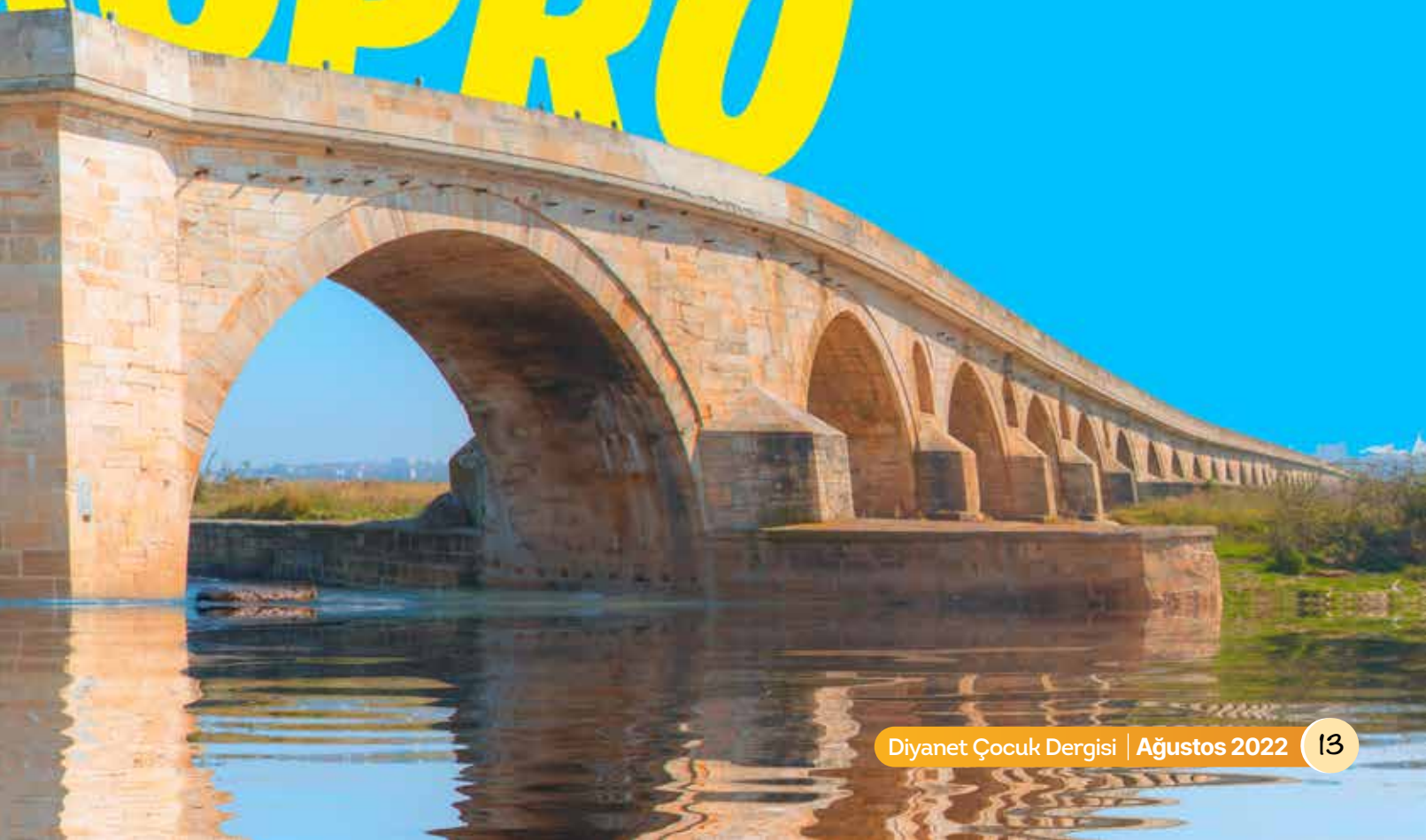




Uzunköprü Anadolu ile Trakya'yı birbirine bağlıyor. Ergene Nehri üzerine kurulmuş olan köprü 1443'te II. Murat döneminde yapılmış. 174 kemeri bulunuyor. 1400 metre uzunluğunda 5 metre genişliğindeki köprü kesme taştan yapılmış ve yaklaşık 600 yıldır sapasağlam ayakta.

Kim bilir bu uzun ömründe nelere nelere şahitlik etmiştir şu taşlar? Taşların dili olsa da konuşsa! Dili olmadan da konuşuyor mu yoksa? Anlattıklarını siz de anlayabiliyor musunuz? Mesela ben bir tanesini anladım: **Güzel yapılan iş kalıcı olur.**

KÖPRÜ



TIRNAK DEYİP GEÇME



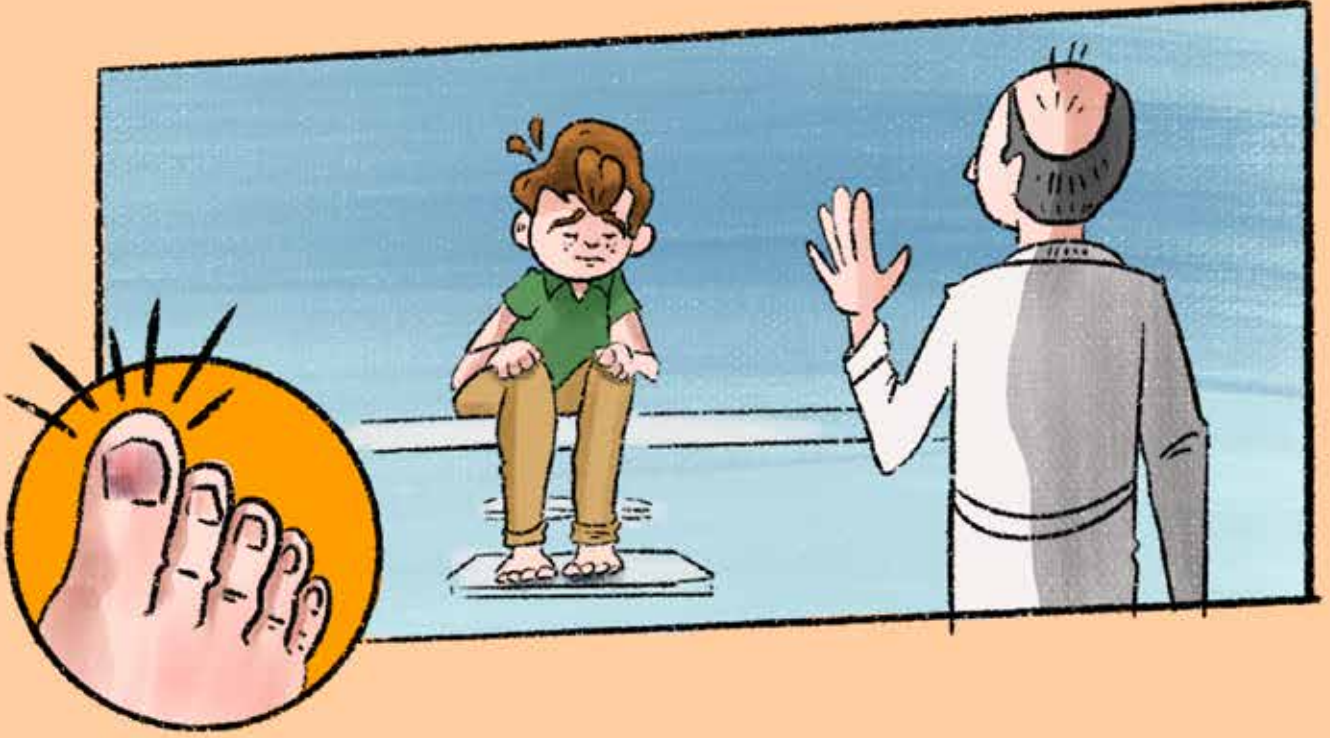
Beş gün önce akşam yemeğinden sonra masamda oturmuş kitap okuyordum. Birden susadığımı fark ettim. Su almak için masamdan kalktığımda off çok kötü bir şey oldu. Sandalyeye ayağımın baş parmağını çarptım. O kadar çok canım yandı ki... Sanki tırnağımdan alevler çıktı. Geçer diye bekledim ama bir türlü geçmek bilmiyordu.



Hatta tırnağım yavaş yavaş morarmaya başladı. Beni o hâlde gören annem hemen buz koydu. Buz, acıyı biraz hafifletmiş olmalı ki uyumuşum.

Sabah uyandığımda tırnağım mosmordu. Hemen doktora gittik. Doktor bir merhem verdi. Bunu kullanırsan tırnağın iyileşir, dedi. Dediği gibi de oldu. Bugün beşinci gün ve tırnağımdaki morartı geçmek üzereydi. Bir iki güne dışarı çıkıp arkadaşlarımla oynayabilirim. Evde kaldığım süre içerisinde ise tırnakla ilgili birçok bilgiye sahip oldum.





Tırnak, vücudumuzun virüs savarlarından biri. Tırnaklarımız bakterileri vücudumuzdan uzak tutuyormuş. Tırnaklarımızı kesmediğimizde ise yine mikrop kapıp hastalanabiliriz. Peki tırnaklarımız olmasaydı ne olurdu hiç düşündünüz mü?

Tırnaklarımız, parmaklarımıza güç verir. Tırnaklar sayesinde daha rahat bir şekilde bir eşyayı kavrayabilir, rahatça tutabiliriz. Doktora gittiğimizi söylemiştim. İşte orada doktor amca el tırnaklarıma bakıp sıkıca bastırdı. Sonra da çok iyi, dedi. Bunu neden yaptığını daha sonra öğrendim. Tırnaklar sağlığın da göstergesiymiş. Bazı hastalıklar tırnaklara bakılıp teşhis edilebiliyormuş. Doktor amca, bu sebeple bakmış olmalı tırnaklarıma. Çok şükür ki bir sorun çıkmadı.

Buraya kadar hep el tırnaklarından bahsettik. Oysa ayak tırnakları da vücudumuzda çok önemli görevler üstlenmiş durumda. Ayak tırnakları, sapasağlam bir şekilde yere basmamızı sağlar.

Eee tırnak deyip geçmemek lazım değil mi?

DİKKAT! DAĞILIYOR



Nihayet gece olmuş evdekiler uyumuştı. Etraf sessizdi. Ay da tam karşıdan göründüğüne göre artık her şey hazırды diyecektim ama miy-aahh! Not defterimi içeride unutmuşum. Hemen içeriden not defterimi ve kalemimi alıp tekrar çıktım balkona. Ardından da balkon demirlerinin üzerine...

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım, ohh... Odaklanmaya çalışıyordum. Bugün bu hikâyeyi tamamlamam gerekiyordu. Tekrar derin bir nefes aldım. Mmmm ohhh ama ama bu koku... Ahh, bu koku evet. Bir üst kattaki komşuya ait. Yine gecenin bir yarısı et kızartıyorlar. Hiç olacak şey miydi gece gece? Hele de yazı yazarken. Daha doğrusu odaklanmaya çalışırken. Tüm dikkatim dağılmış ve üst kattaki komşunun tavada kızaran etinde toplanmıştı. Bu işin hemen çözülmesi gerekiyordu. En azından etten bir parça yiyip aklımdan çıkarmam gerekiyordu. Bunun çözümü basitti. Hemen harekete geçtim. Miyaaaaav...

Miyaaaaav...

Miyaaaaav....

Yukarı doğru gecenin sessizliğinden de yararlanarak derin derin, masum masum miyavlamak... Ve işlem başarılı! Yukarıdan, ağzımın içine tam isabet gelen eti ben de yine aynı isabetle mideme indirdim.

Ardından tekrar dikkatimi toplamak için odaklandım. Bir yandan Ay'a bakıyor bir yandan da ilham gelmesini bekliyordum. Evet, hafif hafif esen rüzgâr gibi hafif hafif geliyordu ilham, hissediyordum. Kapattım gözlerimi etrafta hiç ses yoktu. Bir çıt bile...

Bu kez başarmıştım hikâyeye yoğunlaşmayı. Tam ilham gelmiş ve kelimeleri bir bir zihnimde sıralıyordum ki miy-ahh! Olamaz. Bu kez de mahalledeki çöpleri toplamaya gelen çöp kamyonu tüm dikkatimi çöplerle beraber alıp götürdü.

Tekrar denedim. Tekrar, tekrar, tekrar ama olmadı. Gitmişti bir kere ilham. Dağılmıştı bir kere dikkatim. Bir kere mi? Defalarca...

Kalemimin ucunu açtım, yeni bir sayfaya başladım, onu yaptım, bunu yaptım. Yok! Kelimeler, sanki zihnimde bir kedi ile fare kovalamacası varmış gibi bir sağa bir sola kaçışıp duruyorlardı. Yan yana gelemiyorlar, gelseler de beraber uyumlu olamıyorlardı. Bu seferlik yazar, yazamamıştı; kabullenmek lazımdı.

Her yazar iyi bir okurdur deyip, kitaplığımdan güzel bir kitap çıkardım. Patilerimle sayfaları değiştirirken kitabımdan başımı kaldırıp Ay'a baktım. Sanki o da bir kitap gibi olduğu yerden dünyayı okuyordu. Ay'ın okuması bittiğinde sabah oluyordu. Ay ve ben sabaha kadar okuduk. Yazmak güzeldi. Ama okumak müthişti. Böylelikle benim hikâyem de bitmişti...



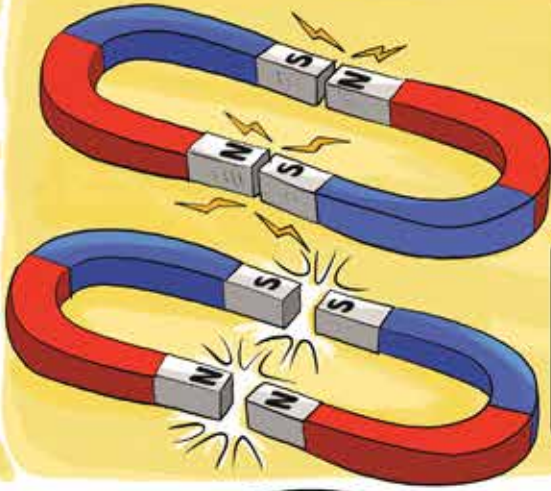
Rumeysa Topsakal

Bu hikâye, Sizden Gelenler köşesinde geçen ay yayımladığımız yukarıda gördüğünüz resimden yola çıkılarak yazılmıştır.



MIKNATIS GİBİ





Karagöz'üm yani mıknatıslar gibiyiz diyorum. Mıknatıslar yapısında demir, nikel, çelik ve kobalt olan cisimleri çeker. Kuzey ve Güney Kutupları vardır.

Mıknatısların farklı kutupları birbirine yaklaştırıldığında birbirini çeker. Aynı kutuplar ise birbirini iter.



Vay vay vay, bir mıknatıs olmadığım kalmıştı.

Karagöz'üm nereye gittin?

Karagöz, Hacıvat'ın kıyafetlerinin aynısını giyip gelmiştir.

Aman benim Karagöz'üm.

Hacıvat taklidi yapıyorum. E aynı kutuplar birbirini iter dedin ya, belki faydası olur. Aman benim Karagöz'üm, aman benim arkadaşım, vay vay vay!

?!!

Karagöz'üm bu ne hâl?

Yazan: Zekiye Çoban

Çizen: Ramila Aliyeva Gençoğlu

Okulların açılmasına az kaldı. Şu koca yaz tatili nasıl böyle hızlı geçiyor, anlamıyorum. Geçen günlerin ne acelesi var sanki! İki dönem boyunca kurduğum tatil hayallerimin çok azını gerçekleştirebildim hâlbuki. Daha yapmak istediğim çok şey, gitmek istediğim çok yer var. Keşiflerim, icatlarım, gezilerim, oyunlarım... Yine mi yarım kalacak? Aklım takıldı. Canım biraz sıkıldı.

Merve ablama:

-Senin tatilin de hızlı geçiyor mu, diye sordum.

Bu soruma çok güldü:

-Birlikte yaşıyoruz işte. Günler, haftalar sana ayrı bana ayrı gelmiyor, dedi. Hızlı geçiyor diye hayıflanmak bize ne fayda sağlayacak? Tatilde yapmak istediklerini ucundan kıyısından gerçekleştirmeye bak. Yetişmeyenler için de üzülme. Sırası gelir, gerçekleşir bir şekilde.

-Öyle mi diyorsun?..

-Tabii ya. Yetişmeyeceğini, gerçekleştiremeyeceğini düşündüklerini hayal dolabında güzelce bir köşeye koy. Ama orada unutma. İlgisiz bırakma.

Hayal Dolabı



-Hayal dolabım mı?

-Evet hayal dolabın.

-Öyle bir dolabım mı var? Şimdi senden duyuyorum. Nerede?

-Vardır tabii. Nerede görmek istiyorsan orada. Ben öyle yapıyorum mesela. İstedğim yerde muhafaza ediyorum. Defterimde, kitabımda, aklımda, kalbimde, istediğim yerde... Fırsatını bulan ortaya çıkıyor. Gerçekleşirken havalara uçuyor. Dolapta bekleyenleri ara ara yokluyorum. Hatırlarını soruyorum. Onları unutmadığımı söylüyorum. Üzerlerine toz konmuşsa tozlarını alıyorum.

-Abla yaa... Ne diyorsun? Hayaller tozlanır mı? Tozu alınır mı hiç?

-Hayallerine sahip çıkmanın sırrı bu. Öyle bir köşeye bırakır hiç ilgilenmezsen tozlanır tabii. Tozlanmış hayaller uzun süre ilgi görmezse sönüp giderler. Sana hiçbir faydası olmaz. Güçsüz, keyifsiz kalırsın. Bu yüzden onlara iyi bakmanı tavsiye ediyorum sana.

Bu ablam neler söylüyor böyle? Altı üstü senin de tatilin hızlı geçiyor mu, diye sordum. Şimdi neredeyse hayallerimin tozunu almam için elime kocaman bir bez tutuşturacak. Onu dinlerken gülümsüyorum ama haksız da değil. İyi bakmadığımız, unutup bir köşeye bıraktığımız hayaller ne işimize yarar ki? Gerçekleşmedi, yetişmedi diye üzölmek de boşuna.

O hâlde tatil çabuk geçiyor, diye üzölmeyeyim artık. Tatil ya da okula gittiğim günler... Hepsi, her biri başka güzel... Kuşların şarkısını, çiçeklerin kokusunu, ağaçların dostluğunu, gökyüzünün maviliğini, cömert güneşi, oyunlarımızı, gülüşlerimizi doya doya içime çekeyim.

Sahi, benim hayal dolabım nerede? Çantamda mı, odamda mı, sınıfımda mı, sokakta mı?.. Nerede görmek istersem oradaymış. Aslında kocamanmış ama her yere sığarmış. Onu da ablamdan yeni öğrendim.

Şimdi kalkıp bakayım... Hayal dolabıma güzel bir yer bulayım. İçini bir güzel havalandırayım, onları güzel kelimelerimle ağırlayayım. İyi ki hatırlattı ablam. İyi bakmam lazım. Onlar benim güzel hayallerim... Onlar benim geleceğim...

Toz bezi miii?

Ne dersiniz, lazım olur mu ki?



SEVGİ

Merhaba gül yüzlü güzel kalpli çocuk!

Benim adım Sevgi. Adımı çok severim. Sorduklarında ismimi, hep neşeyle söylerim. Babaannem koymuş adımı. Bir gün sordum babaanneme; “Adımı Sevgi koymak nereden geldi aklına?”

Pamuk gibi babaannem, oyalı tülbentini düzeltip tatlı tatlı gülerek baktı bana. Saçlarımı okşayarak dedi ki; “Herkesi ve her şeyi sev diye koydum güzel kızım.” “Ben zaten seviyorum annemi, babamı, kardeşimi ve seni. Oyuncaklarımı, elbisemi ve annemin yaptığı tatlı kurabiyeleri.”

“Yetmez!” dedi babaannem, pembe yanaklarıyla güldü. “Yunus Emre gibi seveceksin güzel kızım. Yunus der ki ‘Yaradılanı severim, yaradandan ötürü.’”



-Bu ne demek babaanne? diye sordum yeniden.

-Bak güzel kızım, řu kocaman dünyada ne varsa hepsini ne güzel yaratmış Allah. Her birini türlü türlü faydalar ve güzelliklerle donatmış. Ben de senin sevgiyle dolu kocaman bir kalbin olsun, önce her şeyi yaratan Allah'ı, sonra da O'nun yarattığı şeyleri sev diye adını "Sevgi" koydum.

Seversen bir çiçeği koparmazsın dalından.

Seversen bir ağacı, kuşu, sincabı ve böceği, piknik bitince söndürürsün ateşini.

Seversen mahallenini, kirlletmezsin çöplerle.

Seversen denizi, dereyi, kirlletmezsin suyunu.

Seversen bir tohumu, ekersin, büyütürsün kırmazsın dalını.

Seversen tanıdığın tanımadığın herkesi "iyi bir insan" olursun güzel kızım.

Bu dünya bize Allah'ın bir emaneti. Öyle ise bu güzel emanetin bilmeliyiz kıymetini.

Babaannemin de söylediği gibi; sevmeliyiz her bir çiçeği, ağacı, böceği, kelebeği ve kuşları. Bizi aydınlatan ve ısıtan güneşini, masmavi denizleri ve bütün insanları sevmeli ve korumalıyız bu mavi gezegeni. BENİM ADIM SEVGİ!



Yazan: Sümeyye Aydemir

Dünyanın en büyük papağanı olarak biliniyoruz. Çünkü boyumuz 1 metreye yakın. Büyük bir gövdeye sahip olmamız seni korkutmasın. Oldukça cana yakın, sakın ve sevecen bir yapımız vardır. Türümüzün büyük bir bölümü Brezilya'nın oldukça nemli ve sıcak olan tropik ormanlarında yaşar. Palmiye ağaçlarının yoğunlukta olduğu bölgelere yerleşiriz. Palmiye cevizleri beslenmemiz için çok önemlidir.

Beni masmavi gökyüzünü andıran canlı ve parlak rengimden, gözlerimin ve çenemin etrafındaki sarı halkalardan tanıyabilirsin.

Gagalarımız âdeta üçüncü ayağımız gibidir. Gagamızla sert kabukları kolayca kırıp besleniriz. Ağaçların yüksek yerlerindeki yuvamıza da gagamız sayesinde kolayca tırmanırız.

Konuşma ve taklit yeteneğimiz diğer türlerimiz kadar iyi olmasa da oldukça güçlü bir sese sahibiz. Tropik ormanların azalması ve avlanma sebebiyle azalan türümüz koruma altına alınmıştır.



MASMAVİ
BİR DEV
SÜMBÜL
PAPAĞANI

Sevgili Peygamberimiz, çocukları çok sever ve her fırsatta onlara bu sevgisini hissettirirdi. Bu yüzden her zaman onun etrafında ışıltılı gözleriyle onu izleyen miniklere rastlamak mümkündü. Ancak bu çocuklar arasında ikisi vardı ki diğer bütün çocuklardan daha fazla onu görme şansına sahiptiler. Onu gece gündüz her an görebilmek, istedikleri her an ona sarılıp öpebilmek onlar için mümkündü. Peygamberimizle birlikte neşe içinde oyunlar oynamak, dizinin dibinde tatlı uykulara dalmak onların en sevdiği hâllerdi. Çünkü onlar, Peygamber Efendimizin sevgili torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'di.

Dünyaya geldikleri ilk andan itibaren Peygamberimizin hep en yakınında olan Hasan ve Hüseyin'e taşıdıkları bu güzel isimleri dedeleri vermişti.

Aralarında sadece bir yaş olan Hasan ve Hüseyin aynı zamanda birbirlerinin çok iyi oyun arkadaşıydı. İki kardeşin neşe içindeki koşturmalarına, eğlenceli oyunlarına çoğu zaman sevgili dedeleri de eşlik ederdi. Onları sırtına alıp gezdirir, dizlerine oturtup sakallıyla oynamalarına müsaade ederdi. Kucaklayıp bağrına basar, mis kokularını içine çeker ve bunlar benim dünyada öpüp kokladığım çiçeklerim derdi. Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de dedelerinin kokusundan ayrı kalamaz, namazlarında dahi onun yanından ayrılmak istemezlerdi. Sevgili Peygamberimize dünyada en çok benzeyen iki torunu hayatları boyunca onu sevmeye ve örnek almaya devam ettiler.

PEYGAMBERİMİZİN İKİ ÇİÇEĞİ



BU SÖZ BİZE NE SÖYLER?

Yazan: Hatice Uçar
Çizen: Özlem Güneş

Yandaki sayfada bir atasözünün kelimelerinin anlamları yer almakta. Anlamlarına bakarak kelimeleri, gösterilen boşluklara yazalım. Atasözünün anlamını da sayfanın altında göreceksiniz. Bu ipuçlarına bakarak hangi atasözü olduğunu bulalım.



1.

Güneş'in batışı ile başlayan zaman dilimi.

I N

2.

Kişinin yapmakla sorumlu olduğu fiiller.

i N i

3.

Akşamın zıddı.

A

4.

Tutmak fiilinin zıddı.

M A .

Atalarımız ne demek istemiş?

Hepimizin evinde, işinde veya okulunda yerine getirmesi gereken görevler var. Yıllar evvel, öğretmenimiz yaz tatilinde bir kitap okumamızı istemişti. Üç aylık tatil boyunca her gün, bir sonraki gün okurum diyerek kitabı okumayı erteledim. Ta ki tatilin son gününe kadar... Son gün neredeyse hiç ara vermeden okudum. Ertesi gün erkenden uyandım, okula gidene kadar yine okumaya devam ettim. Fakat bu benim için öyle zor oldu ki... Hem çok yoruldum hem de kitabımı bitiremedim.

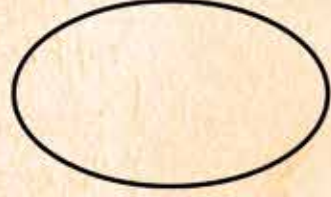
ÇİZMEYE NEREDEN
BAŞLASAM?

Hazırlayan: Hatice Eda Yıldırım

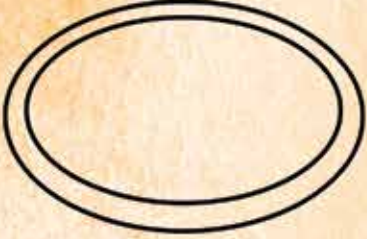


Bilgili ile Teleçizgi

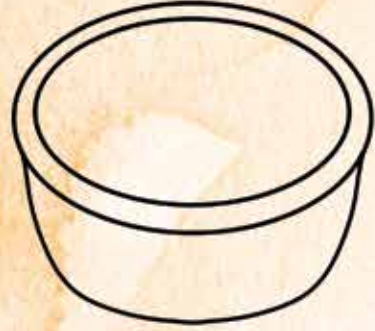
Merhaba meraklı çizer,
bugün ekranımda aşure resmi çıktı.
Yemek için sabırsızlanıyorum
ama haydi önce birlikte çizelim.



1. Bir tane elips çizelim.



2. Etrafına bir tane daha çizelim.



3. Alt kısmına geniş bir "U" ekleyelim.



4. Kâsenin içine bir çizgi daha.

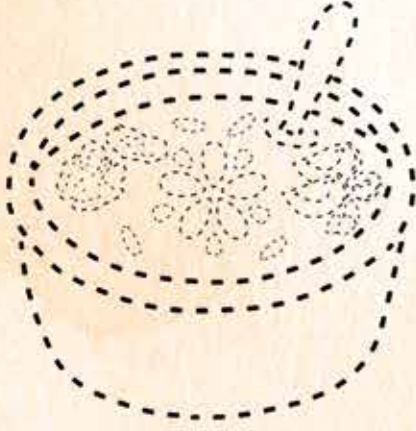


5. Kaşığımızı da çizelim.

Şimdi renklendirme zamanı.



Sevgili çizer, ben aşuremi ve kâsemi biraz süsledim. Sen de önce çizgileri birleştirip sonra dilediğin gibi boyayabilirsin.



Bilgili Notlar

Biliyor musun, aşure; buğday, nohut, kuru fasulye gibi tanelilerle; kuru incir, fındık, kuru üzüm ve benzeri kuru yemişlerin şekerle kaynatılmasıyla yapılan bir tatlıdır.



Şimdi Sıra Sendel!

Kıymetli arkadaşlar, göndermiş olduğunuz güzel fotoğraflar için çok teşekkür ederiz. Bağ ve bahçeler şenlendi. Birbirinden taze ve lezzetli sebze ve meyveler dallarında boy gösteriyor. Var mısınız onları dergimiz sayfalarına taşımaya... Çekmesi sizden yayımlaması bizden... Haydi iş başına!

Konu kısmına "ŞİPŞAK KÖŞESİ", içeriğine de adınızı, soyadınızı, yaşınızı ve fotoğrafı çektiğiniz yeri yazarak aşağıdaki adrese göndermeyi unutmayın!

e-posta: cocukdergisi@diyanet.gov.tr



ZEYNEB İNCİ (11)
AFYONKARAHİSAR



FATMA ASLAN (8)
BURSA



MERYEM AŞIK (9)
TRABZON



ZEHRA KILIÇ (12)
KARS



HALİL İBRAHİM İLEMİN (14)
DENİZLİ

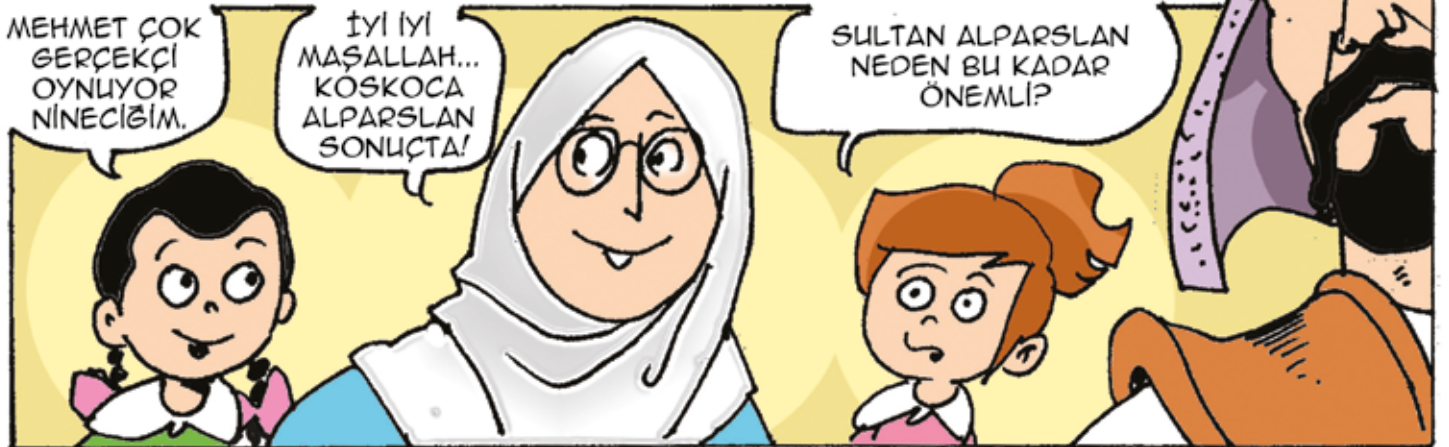


FATİH BUĞRA KARAAHMETOĞLU (10)
ORDU



KERİM TİMUR (10)
ERZURUM

EBEDİYEN BİZİM



SULTAN ALPARSLAN VE
ASKERLERİ BİZANS İLE
MALAZGİRT'TE
SAVAŞARAK...



...BİZE ANADOLU'NUN
KAPILARINI AÇTI. O
ZAMANDAN BERİ BU
TOPRAKLAR YURDUMUZ.

BİR ŞEY
SORACAĞIM.

HAYDİ SOR
BAKALIM.

MALAZGİRT
NEREDE?

MUŞ'TA.

AFERİN
ZEYNEP,
MAŞALLAH
ŞANA!

PEKİ BU ZAFER NE ZAMAN
KAZANILMIŞ NİNECİĞİM?

1071'DE
...

BİN
YILDIR
BU VATAN
BİZİM.

NİCE BİN YILLARDA BİZİM
OLACAK İNŞALLAH.

ÇEEKTİM

FOTOĞRAF MAKİNESİ YAPALIM

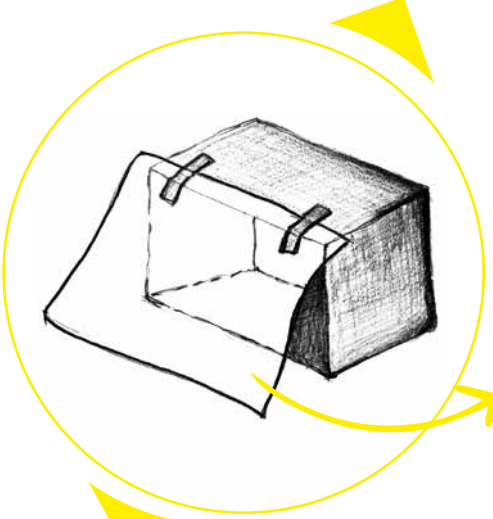
Malzemeler

- Karton kutu
- İnce saydam kâğıt
- Siyah fon karton
- Yapışkan bant
- Makas
- Toplu iğne
- Koyu renk bir örtü

Fotoğraflar, ışık ışınlarının oluşturduğu görüntülerdir.
Birlikte bir fotoğraf makinesi yapacağız.

Yapacağımız fotoğraf makinesinin adı iğne deliği kamerasıdır. Işık, bu makinenin içinde bir an için görüntü oluşturur.

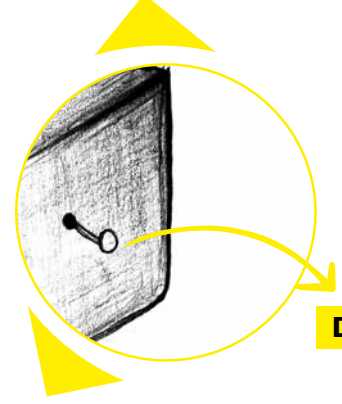
Kutunun içini tamamen siyah olacak şekilde fon karton ile kaplayın.



Görüntüler
bu ekranda
oluşacak.

Kutunun üst kısmını kesin ve oraya saydam kâğıdı yapıştırın. Bu kısım ekran olacak.

Saydam kâğıdı yapıştırdığınız tarafın karşısındaki yüzün tam ortasına toplu iğneyle bir delik açın.



Delik

Açık havaya
çıkın.

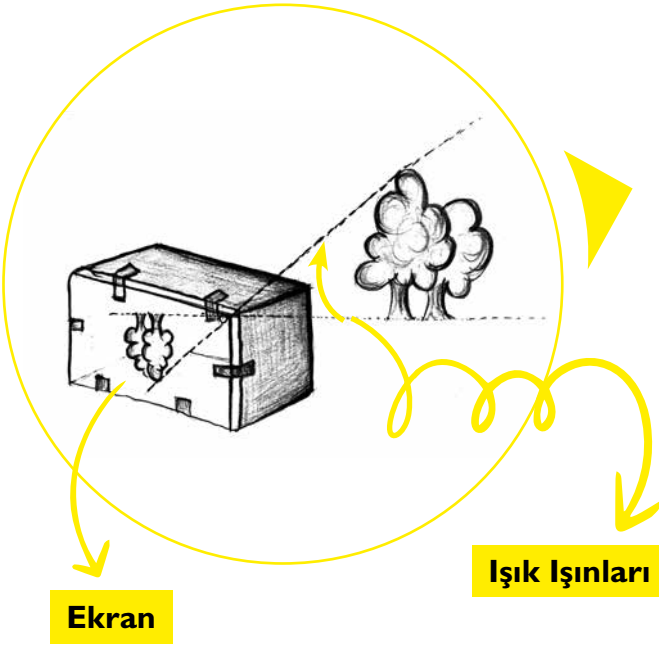


Saydam kâğıt yapıştırdığınız ekranı gözünüze doğru tutun.

Bir arkadaşınız ya da yakınınız, başınızın ve fotoğraf makinenizin çevresini kapatacak biçimde örtsün. Burada amaç ışısız, karanlık bir ortam oluşturmaktır.

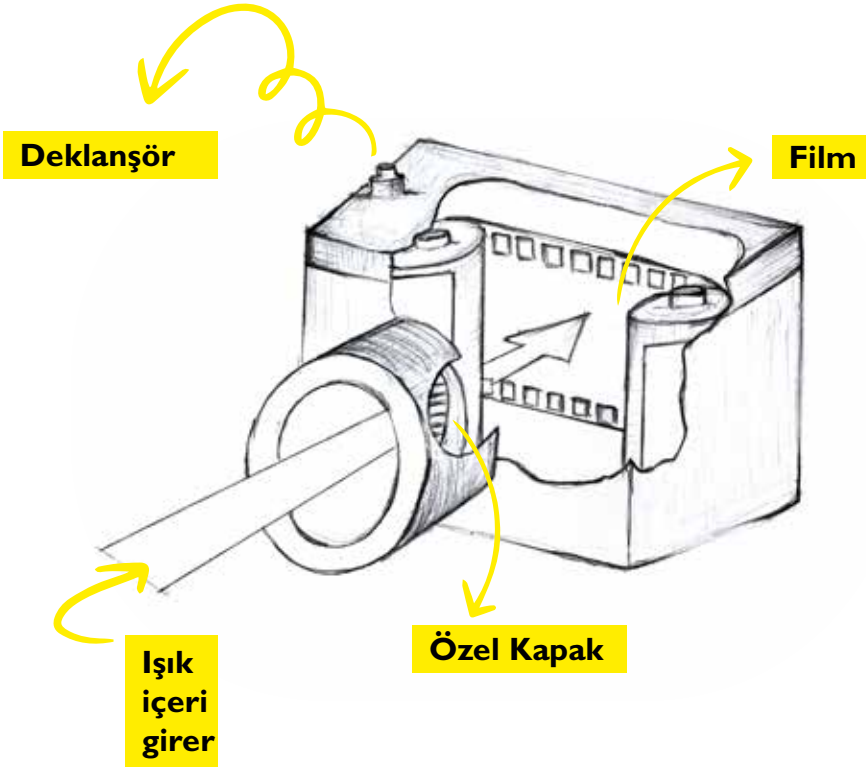
Görüntü Nasıl Oluşur?

Işık ışınları bir yere çarptıktan sonra geri yansır ve görüntüyü ekrana taşır. İğne deliğinden geçen ışınlar ekrana ters yansır.



Gözlerimiz Nasıl Görür?

Gözlerimiz tıpkı bir iğne deliği kamerası gibi çalışır. Işık gözbebeğimizde bulunan delikten içeri girer. Işık gözümüzün arkasına görüntüyü yansıtır. Yansıyan görüntü ters biçimde durur. Daha sonra beynimiz bu görüntüyü düz olarak algılamamızı sağlar. Fizik, matematik ve astronomi alanlarında **Orta Çağ'da önemli çalışmalar yapmış olan Müslüman bilim insanı İbnü'l-Heysem** ışığın bir nesneden yansıdığını, sonra gözlerimize geldiğini bulmuştur. İbnü'l-Heysem görüntünün nasıl oluştuğunu ve görme olayını ilk açıklayan kişidir.



Fotoğraf Nasıl Çekilir?

Gerçek fotoğraf makinelerinin içinde ekran yerine bir film vardır. Deklanşör adı verilen tuşa bastığınızda, özel bir kapak açılır ve ışığın içeri girmesini sağlar. Deklanşör filmin üzerine görüntünün işaretlenmesini sağlar. Bu görüntü kâğıt üzerine aktarıldığında fotoğraf oluşur.

Mîrim Çelebi





Profesör devam eder...



Hâdi, kapıya gönelir.



BULMACA TRENİ

Yazan: Neslihan Mina
Çizen: Nurefşan Altıntaş

KURTULUŞ SAVAŞI KAHRAMANLARI

Fırat'a, annesi 30 Ağustos gününün neden bayram olarak ilan edildiğini anlatmıştı. Fırat annesinin anlattıkları ile Kurtuluş Savaşı'nda rol almış kahramanlardan bazısını tanımıştı. Annesi bu isimlerle ilgili bir bulmaca hazırlamış ve Fırat ile duvara bazı isimler ve bilgiler yapıştırmışlardır. Fırat'a duvara yapıştırmış olduğu isimleri doğru bilgi ile eşleştirmesi konusunda yardımcı olur musunuz?

1

"Efelerin Efesi" unvanına sahiptir. Aydın, İzmir ve Nazilli'nin işgalden kurtulmasında önemli rolü vardır. Yunanlıların bulunduğu bölgeye baskınlar düzenleyerek düşman askerlerini bozguna uğratmıştır.

2

Maraş Kalesi'nden Türk bayrağı indirilip Fransız bayrağı asılmıştı. Halkı sözleriyle bayrağı geri almaya teşvik etti. Şehrin Ulu Camii imamıydı.

3

Birçok cephede savaştı. Aşçılık, hasta bakıcılık, hemşirelik gibi pek çok görev de yaptı. Ayrıca 300 kişilik bir birliği komuta etmiştir. Üsteğmen rütbesine sahiptir. Kara Fatma lakabıyla bilinir.

Gördesli
Makbule

Rıdvan Hoca

Yörük Ali Efe



4

Kucağında henüz 9 aylık bebeği varken İnebolu'dan Kastamonu'ya cephaneyi taşıyordu. Cepheye gittiği bu yolda donarak şehit oldu.

5

Gördes'te doğdu. İzmir'in işgalinden sonra eşiyle birlikte Millî Mücadele'ye katıldı. Düşmana karşı savaşırken efelerden daha iyi at sürüyor, daha iyi silah kullanıyordu. Düşmanın kurduğu bir pusuda başından vurularak şehit edildi.

6

“Müsterih olunuz, düşman arabaları cesedimi çiğnemedi bu şehre giremez.” dedi ve son kurşunu kalana kadar Antep'i savundu.

7

Çukurova'daki Fransız işgalcileri yanlış tarafa yönlendirdi. Böylece onların Türkler tarafından esir alınmasını sağladı. Bu olaydan dolayı kendisine “Kılavuz” unvanı verildi.

BULMACA TRENİ

Ağustos ayı
Malazgirt Zaferi,
30 Ağustos
Zafer Bayramı
gibi önemli
zaferlerin
içerisinde
bulunduğu
bir aydır.
Bulmacaya
Ağustos ayında
tarihimizde
gerçekleşen
bazı zaferleri
yerleştirdik.
Fakat zaferlerin
adını tam
karşlarına
yazmadık.
Zaferlerin adı
ile açıklamalarını
eşleştirin.

AĞUSTOS ZAFERLERİ

23 Ağustos 1514'te
Yavuz Sultan Selim ile Safevi
hükümdarı Şah İsmail arasında
gerçekleşen savaştır. Diyarbakır
başta olmak üzere birçok Doğu
Anadolu şehri Osmanlıların eline
geçmiştir.



**Malazgirt
Zaferi**

Osmanlılar ile Memlükler
arasında **1516** yılında yapılan
savaştır. Bu zaferle Osmanlı
Devleti; Suriye, Lübnan
ve Filistin topraklarında
hâkimiyet kurmuştur.
Ayrıca Mısır yolu açılmış
ve Güneydoğu Anadolu
topraklarındaki gücü daha
çok artmıştır.

**Başkomutanlık
Meydan
Muharebesi**

29 Ağustos 1526'da
Mohaç Meydanı'nda
gerçekleşmiştir. Kanuni
Sultan Süleyman zamanında,
Osmanlılar ile Macarlar
arasında meydana gelmiştir. Bu
zafer sonrasında Macaristan,
Osmanlı Devleti'ne geçmiştir.

**Sakarya
Meydan
Muharebesi**

**Mercidabık
Savaşı**



29 Ağustos 1521'de
Macar şehri Belgrad'da, Kanuni
Sultan Süleyman tarafından
gerçekleştirilen fetihtir. Bu fetih
sonrasında Macaristan Krallığı
zayıflamıştır.

Osmanlı Devleti ile Akkoyunlular arasında gerçekleşen savaştır. Fatih Sultan Mehmet zamanında **11 Ağustos 1473**'te meydana gelmiştir. Bu zafer, Osmanlıların Doğu Anadolu'ya ve ticaret güzergâhına hâkim olmalarını sağlamıştır.



Çaldıran Savaşı

Belgrad'ın Fethi

Mohaç Meydan Muharebesi



Otlukbeli Savaşı



26 Ağustos 1071

tarihinde kazanılmıştır. Muş'ta bulunan Malazgirt Ovası'nda, Bizanslılar ile Büyük Selçuklular arasında yapılan savaştır. Sultan Alparslan'ın komutanlığında gerçekleşmiştir. Bu zaferle Anadolu'nun kapıları Türklere açılmıştır.

30 Ağustos 1922'de, Türk ve Yunanlılar arasında Kütahya'nın Dumlupınar bölgesi yakınlarında gerçekleşen büyük savaştır. Bu nedenle Dumlupınar Meydan Muharebesi olarak da isimlendirilmiştir. Mustafa Kemal Atatürk bu savaşı, Başkomutan olarak yönetmiştir. Savaş sonucunda Yunan ordusu büyük kayıplarla geri çekilmiştir. Kurtuluş Savaşı'nın zaferle sona erişini temsil etmektedir.

Kurtuluş Savaşı'nın en önemli mücadelelerinden birisidir.

23 Ağustos 1921 ile 13 Eylül 1921

arasında gerçekleşen savaştır. Yunanlıların Sakarya'ya ilerlemesi sebebiyle Türk ordusu taarruza geçmiştir. Sonunda Yunanlılar ağır bir yenilgiye uğratılmıştır.

NESELİ KARİKATÜRLER







Aysel Cesur



Ahsen Budak-Hamza Budak



Mehmet Akif Gökkaya



Ayşe Hanne Ay



Rabia Kılıç



Ayşe Hümeysra Ören



Elif Göksu



Elif Beyza Karabudak



Feyza İlkey



Emine Nursima Soylu



Hafize Beyza Avcı



Zeynep Sena Koçak



Sizden Gelenler köşemize gönderdiğiniz resimlerden birinden yola çıkarak her ay bir hikâye yazacağız. Bu hikâyeyi **16. sayfada** yayımladığımız **“Resmimin Hikâyesi”** köşesinde okuyabilirsiniz.



Hatice Kübra Eryılmaz



Hayrunnisa Kapusuz



Kadir Cesur



Kağan Acar



Muhammet Emir Atmaca



Nisa Toyoğlu



Musab-Tarık Efe



Rabia Kabadayı



Zehra Akgöz



Zeynep Çevik



Fatma Nur Avcu

SİZDEN GELENLER

Mektubu Gelenler

Ümmügülsüm Çevik
Hilal Atmaca
Zeynep Sude Toygar

KÜÇÜK DİYANET ÇOCUK'ÇULAR

Duygu arkadaşlarını çok severdi. Onlarla harika oyunlar oynar, şarkılar söylerdi. Bir gün arkadaşı Serap ona bir davetiye verdi ve şöyle dedi:

“İki gün sonra benim doğum günüm. Sen de gelecek misin?” Duygu:

“Gelirim tabii ki.” dedi. Serap çok mutlu oldu ve diğer davetiyeleri dağıtacağını söyleyip gitti. Duygu okul çıkışında annesinin değil de dayısının geldiğini görünce şaşırdı. Dayısına:

“Dayıcım, niye annem gelmedi? Hasta mı yoksa?”

“Eee... Heh! Annenin bir işi çıktı. Ondan ben geldim.”

“Peki ya babam?”

“Duygu çok yorgunum, sonra söylesem olmaz mı?”

“Tamam.”

Küçük bir not: İki gün sonra Serap'ın değil, Duygu'nun doğum günü. Duygu'nun annesi Serap'ın (ayrıca tüm sınıfın) annesini arayıp doğum gününe davet etmiş. Duygu'ya da minik bir oyun oynamışlar o kadar. Onun için annesi veya babası değil de dayısı almaya gelmiş.

Duygu neler olduğunu anlamıyordu. Eve geldiklerinde annesi de babası da yoktu. Çantasını çıkartıp, elini yüzünü yıkadı. Daha sonra formasını çıkartıp yemeğini yedi.

Küçük bir not: “Hediye almak aklına gelmedi.”

Duygu, ödevlerini yaptıktan hemen sonra çekmecesini açtı. İçinden DİYANET ÇOCUK DERGİSİ'ni aldı. Diyanet Çocuk'u çok seviyordu. İçindeki bulmacalar hoşuna gidiyordu. Eline kalem alıp, okumaya başladı.

Duygu'nun doğum günü gelip çatmıştı. Serap verdiği davetiyede şöyle diyordu: “Doğum günüm Çay Bahçesi'nde, saat 13'te olacak...”

Babası eve gelince yola çıktılar. Duygu'nun aklına hediye gelince:

“Eyyah! Serap'a hediye almadım! Hemen eve dönmeliyiz.” dedi. Babası: “Merak etme. Ben küçük bir not defteri aldım.” dedi. Duygu çok rahatladı. Çay Bahçesi'ne geldiklerinde Duygu 3 şeye şok oldu:

1- Babası resmen koşuyordu.

2- Tüm akrabaları, çoluk çocuk, sınıf arkadaşları ve öğretmenleri gelmişti.

3- Herkes “İyi ki doğdun Duygu!” diye bağırıyordu.

Sonra Duygu her şeyin bir oyun olduğunu, kendisinin doğum günü olduğunu anladı. Sonra bir sevinç çığlığı attı. Niye mi? Halası tüm sınıfa Diyanet Çocuk Dergisi almıştı. Bu, Duygu'nun yaşadığı en mutlu gündü...

Fatma Zeren Gönül

Ahmet Zeki Atalay İ.Ö.O. 3. Sınıf

Bulmaca Çözümleri

5. Sayfa

- 1- Cebrail
- 2- İsrâfil
- 3- Mikâil
- 4- Azrail
- 5- Kirâmen Kâtibîn

40. Sayfa

- 1- Yörük Ali Efe
- 2- Rıdvan Hoca
- 3- Fatma Seher Erden
- 4- Şerife Bacı
- 5- Gördesli Makbule
- 6- Şahin Bey
- 7- Kılavuz Hatice

42. Sayfa

Sultan Alparslan

26 Ağustos 1071-Malazgirt Zaferi

Fatih Sultan Mehmet Han

11 Ağustos 1473-Otlukbeli Savaşı

Yavuz Sultan Selim Han

23 Ağustos 1514-Çaldıran Savaşı

24 Ağustos 1516- Mercidabık Savaşı

Kanuni Sultan Süleyman Han

29 Ağustos 1521-Belgrad'ın Fethi

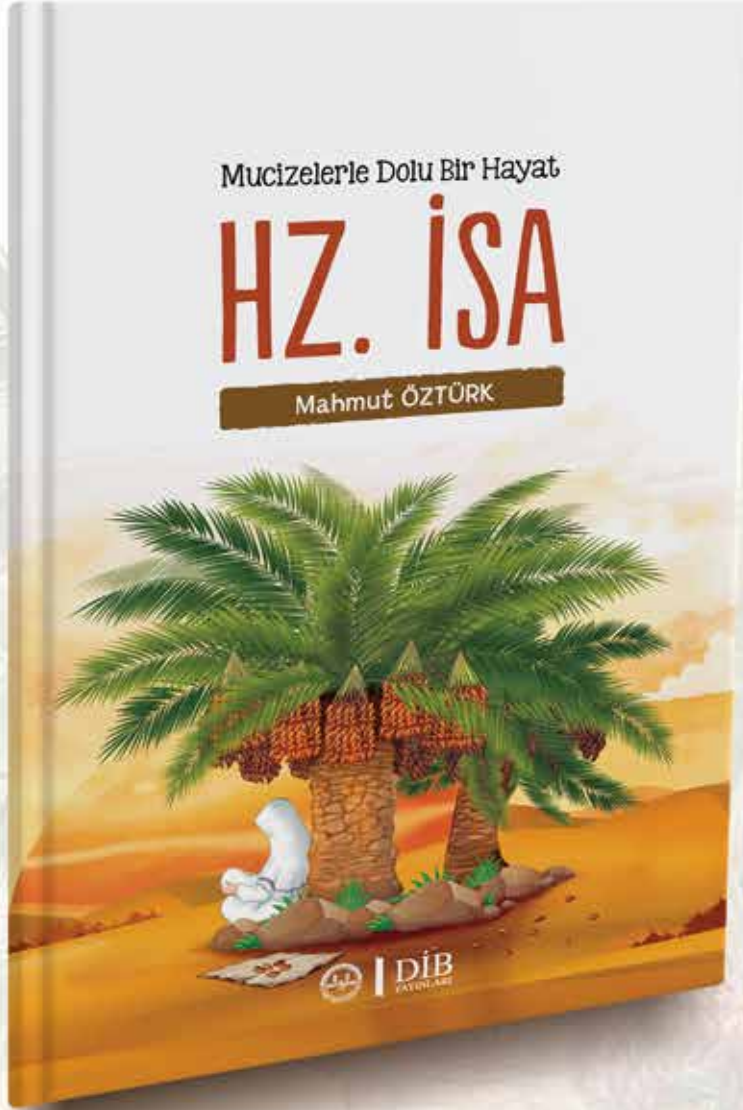
29 Ağustos 1526-Mohaç Meydan Muharebesi

Gazi Mustafa Kemal Atatürk

23 Ağustos 1921-13 Eylül 1921-Sakarya Meydan Muharebesi

30 Ağustos 1922-Başkomutanlık Meydan Muharebesi

28. Sayfa AKŞAMIN İŞİNİ SABAH A BIRAKMA.



**Hız. İsa Peygamber'in
mucizelerle dolu
hayatından kesitleri
bu kitapta bulabilirsiniz.**

**Yurt içinde Diyanet yayın satış yerlerinden
yurt dışında müşavirlik ve ataşeliklerimizden temin edebilirsiniz.**

www.yayinsatis.diyamet.gov.tr

